

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 16. Licet infirmitas peccati talis sit, vt eâ meritum perdatur rogandi Deum pro salute, illam à Domino sancti sua impetrant interceßione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

ob minorem, & minus licitam, animæ vix vite
 perpeti naufragium: quid tibi persuades, quod
 agas hominum infelicissimè, quando talis fre-
 quentia domum, quam hoc ipsum dicere: *Vale
 amicum lumen* Eternæ Deus, qui lumen es gra-
 tiaz, & gloriæ diuinum, Vale faustis aibus: sine
 te namque quæro obsecari. Dei gratia illumi-
 natus animæ, vade in pace, diuini enim tuis
 remanent splendorebus. Vos cœlestes, Angeli Dei,
 martyres iuncti, sacrosancti Apostoli, quinimo
 tu Virgo Virginum purissima: æternam viuere:
 pluris enim tristitiam hanc & momentaneam fa-
 cio voluptatem; hoc vile lucrum, quam vestra
 beata frui societate. Tandem hoc Deo loque-
 ris, quod infidi illi, de quibus Iob: *Tenent symp-
 num & cytharam &c. Ducunt in bonis dies suos
 &c. Qui dixerunt Deo: Recede à nobis, & scien-
 tiam viarum tuarum nolumus. Quis hoc sapiens
 erodet? hic tuatum perspicies febrium intensio-
 nem. Væ tibi misero, quam te video grauitate in-
 firmatum. Amicos tibi concilia sequestros, qui
 pro te intercedant: illi namque summo pete ti-
 bi sunt necessarii: Cœlestes inuoca Sanctos
 Latinius: roga sacerdotes, missam in tui celebrent
 hic remedium: *Qui sibi se molestia* (consulen-
 tem audi D. Ambrosium) huius agritudinis sati-
 gari cognoscit &c. roget sibi patrocinio esse san-
 ctos & iustos viros in Ecclesia, ut veram à Domi-
 no sanitate anima mereatur. Hi namque saluti
 huius mulieris fuerit principium: Rogauerunt il-
 lum pro ea.*

§. 16. Licet infirmis a peccati talis sit, vt eâ
 meritum perdat, rogandi Deum pro salu-
 te, illam à Domino sancti sua impetrant in-
 tercessione.

Rogauerunt illum pro ea. Licet te morum
 lugeas grauatum scelerum infirmitati-
 bus hortatur D. Ambros. sanctos tuos po-
 nito intercessores, illi Deum pro te deprecen-
 tur. Quamlibet namque grauis tua sit infir-
 mitas, est tamen sanctorum intercessio salutis
 obtinendæ præstantissimum efficacique reme-
 dium. Quod enim tuis non mereris criminibus,
 hoc illi suis à Deo meritis, multique diuinæ
 maiestati præstitis impetrant obsequiis. Hoc ar-
 guit Iob verbis indicant, quibus sub eorum
 figura qui molestissimis opprimuntur febribus,
 pulcherrimis describit pigmentis peccatorem,
 quem quasi possidet suorum febri ardentissi-
 ma criminum, quique illâ quasi ligatus ac de-

tentus suorum iacet prostratus lecto vitiorum:
*Abominabilis ei fit in vita sua panis, & anima il-
 lius cibus ante desiderabilis. Tabescet caro eius, &
 ossa, qua testa fuerant, nudabuntur. Appropinquauit
 corruptioni anima eius, & vita illius mortiferis.*
 En tibi, quam bellè describat hæc febri molestia:
 tos: qui iam corruptum ad omne bonum ha-
 bent appetitum, naufeat illis desideratissimus a-
 nimæ panis diuinus scilicet oratio, vel sanctissi-
 mum altaris Sacramentum, aut diuinæ legis ob-
 seruantia (de quibus ipsa veritas Christus apud
 Ioannem hunc esse testatur animæ cibum) om-
 nia stomachum protocant: corpus est illis mi-
 seritimus afflictum infirmitatibus, ex nimia con-
 tractis impudicia, nec emendantur, donec illis
 corporis ossa demendantur.

Iam eo deuenit corruptio, vt ei quasi vitam
 abripat, & animam perpetuè subiciat per di-
 tionem: illa namque laborantes grauedine, proxi-
 mi sunt adeo gehennæ, vt nulli viciniore. Hæc
 sortem de plerandam! Num illis aliquod super-
 est remedium? qui nec semel, animum eri-
 gunt, vt Deum pro se etiam atque etiam inter-
 pellent, illis sua benignus indulgeat peccata,
 qui nec vident vitibus, quibus, animæ salutem
 assequantur. His non obstantibus fide credi-
 mus, illis sperari posse remedium: Si fuerit (in-
 quit Iob) pro eo Angelus loquens, vnus de milli-
 bus, vt amittet hominis aequitatem, miserebitur
 eius, & dicit: libera eum vt non descendat in vor-
 titionem. Et inferius. Deprecabitur Deum, &
 placabilis ei erit, & videbit faciem eius in nubilo,
 reddet homini iustitiam suam. Vt iustus & meri-
 torum suppellectile diues, in S. Scriptura voca-
 tur Angelus, ob vitæ morumque puritatem, nec
 non, quia in illa studet Angelis assimilari. De
 Sacerdotibus loquens Dominus, de illis pro-
 nuntiat quod sint Angeli Dei. Et per propheta-
 tam de Ioanne Baptista restatur: *Ego mitto
 Angelum meum, dicit, quod sic vnus de millibus,
 qui assistunt ei: quia sanctorum in Ecclesia nu-
 merus est millia millium, hoc etenim Deus Ec-
 cliæ vati fatebatur, quando ipsi de paruo quere-
 batur amicorum Dei numero, quasi ipse solus
 Deo seruans in mundo remansisset: Remansi ego
 solus. Absit hoc, inquit Dominus: Derelinquam
 tibi in Israel septem millia virorum &c. Noue-
 ris mihi amicos superesse sanctiores plusquam
 millenos quod si in domo Simonis socius eius
 febribus ægra decumbat, in illa ipsa plures sunt
 optata valetudine confortati. Illi igitur sancti,
 illique Angeli, si Deo supplicent, si apud Diu-
 nam intercedant Maiestatem, si rationes obij-
 ciant,*

Iob c.
 39. 20.
 I.
 Descri-
 bunt
 animæ
 febri
 labo-
 rantes.
 Iob. c. 4
 Iob 33.
 23.
 II.
 Pro il-
 lis Sa-
 cti in-
 terces-
 dent.
 Malac.
 3. 1.
 3. Reg.
 c. 19. 14

„ ciant, ob quas hominibus velit misereri. si Deo
 „ proponant, illos esse figmentum manuum uar-
 „ rum, & quod in has incidit: animæ infirmi-
 „ tates, ex natura labilis accidisse fragilitate. Si
 „ instanter urgeant apud Deum, ut illis ex hoc
 „ miserando eripiat culpæ statum, nullo labore hoc
 „ à Deo consequatur, præbebitque se Deus pec-
 „ catoribus benignum, placabilem summumque
 „ benefactorem.

III.
 Moy-
 ses pro
 populo
 apud
 Deum
 inter-
 cedit.

„ Numquid ætuoissimis laborabat febribus
 „ Dei populus, quando velut mentis delirii, vitulum
 „ erexerunt aureum, & ut Deum adorauerunt:
 „ Voluit illos Dominus in tanti criminis iustum
 „ supplicium, exterminare, verum tamen ilico se
 „ terrenis ille Sanctus opposuit Angelus Moysen
 „ intelligo: hic Deo rationem proposuit, qua fu-
 „ rorem suam, quo in populum exarsit: bat, mi-
 „ tigaret, & propositum illos perdendi ad suaui-
 „ ra consilia converteret: cum enim eos ex Æ-
 „ gypto in manu excelsa & brachio iussit po-
 „ tenti, suo honori per hoc opumè consuleretur,
 „ si illos impune conferuaret: cumque illis iuraf-
 „ set quod eos in terram esset promissionis in-
 „ troducturus, dum verbi conveniebat auctori-
 „ tati, illud operibus implere. Fuerunt autem hæc
 „ rationes à Moysæ pro populi defensione, Deo
 „ propositæ adeo prægnantes, ut iram suam con-
 „ tra populum Deus colligeret. Quibus errorum
 „ tenebris non involutus vivebat Augustinus? &
 „ quibus peccus eius concupiscentiæ flammis, ut
 „ febribus exardescibat? Nihilominus. patuit
 „ quantum apud Deum sanctissimæ matris lux
 „ Monica valuerit auctoritas, pro filio namque
 „ ueritis suis intercedens Deum vnicè rogabat,
 „ quatenus illum clemens & misericors, in suam
 „ admitteret gratiam, & ab igne febris adeo pe-
 „ riculose, qua tenebatur, eriperet incolumem. Et
 „ de hoc innumera feruntur exempla.

IV.
 Et D.
 Moui-
 capto
 filio
 Augu-
 stino.

„ Verum enim vero quid non à Deo Sancti
 „ impetrabant, si apud Deum pro peccatoribus
 „ intercedant? Stylo perpolito huic assignat, pon-
 „ deratque ratione in D Chryostomus quam pro
 „ ingenij sui acuminè sapius repetit. Illud Apo-
 „ stoli perpendit, quo populum monet Ephesi-
 „ num, cui prædicabat: Obsecratione pro omnibus
 „ Sanctis, & pro me ut deus inibi sermo in aperitione
 „ oris mei cum fiducia notum facere mystrium
 „ Evangelij. Adelt Diuus Chryostomus & Apo-
 „ stolum interrogat: Quid ais Paulus quis miles au-
 „ sit pro magno dnce interpellare Casarem? & nul-
 „ lusc dux tam charus est Casari, quantum Paulus
 „ Christo. Si nemo Casari tam charus, ac Paulus
 „ Christo, quid populum, cui verbum Dei propo-

V.
 Paulus
 obse-
 erat vt
 Ephe-
 sij pro
 eo ro-
 gent.
 Ad E-
 phes. c.
 6. i. 6.
 D. Ch-
 Li. 2. de
 orando
 Deum
 Tom. 5.

nis, interpellas, ut ij qui gregarij sunt milites,
 pro te apud Christum veniant intercessores, si
 hoc ratio non suadeat. (a) vt pro dnce summo-
 pete à Casare dilecto apud Casarem miles in-
 terueniat? Quomodo ergo nobis imponi, ut pro te
 Deum rogemus, qui tanto amplius apud sum potes,
 quanto nobis sanctior, & illi gratior?

„ Quid amplius. D. Petrus præclarus ille & v-
 „ primarius Ecclesiæ princeps, ille ipse coelis illo-
 „ strior, fugit de carcere, & sine notâ temeritatis,
 „ aut excellentiæ ipsius, auctoritatue ineriã
 „ subiungit D. Lucas: Oratio autem si. bat sua in-
 „ termissione ab Ecclesia ad Deum pro eo, Vt nos sic
 „ docet D. Chryostomus.) discretus quantam vim,
 „ in caelis obtineas deprecari ut videlicet Paulum,
 „ ac Petrum à periculis liberaret, columnas Ecclesiæ,
 „ Principes Apostolorum, munum orbis terrarum,
 „ commune præsidium terra, & maris si orationes pe-
 „ puli, in quo sunt homines communes, & peccatores,
 „ tantum valent probis, quantum omnino erit efficax
 „ pro peccatoribus. Attamen quis obijciat (obijcit
 „ sibi D. Chryostomus) hanc petitionem ex Pauli
 „ oris humilitate. Nec hoc diffiteor attamen &
 „ ideo asserimus: quia sincere sperabat, quod suo-
 „ rum suffragio subditorum, hoc quod rogabat,
 „ esset obtenturus, & necessarium esse iudicabat,
 „ illi ministerio, ad cuius illum Deus elegerat,
 „ executionem.

„ Hæc omnia solidis confirmat idem Chry-
 „ stomus de hoc quod scribit Apollolus Philip-
 „ pensibus: Scio quia hoc mihi prouenerit ad salutem in
 „ per vestram orationem, & subministratorem spi-
 „ ritus Iesu Christi, quasi subministrato Spiritus
 „ Christi adiuncta sit orationibus vestris pro illo.
 „ Quinimo & ipse Chryostomus, Apollolum inu-
 „ tatus: Ser. De regressu eius de Asia Constantino-
 „ lim, quæ incipit: Moyses magnus. Sic loquitur: V-
 „ fratres, orationes requiro, orationes vestra
 „ vobis mihi & munimen sunt, & noli dicere: Ego
 „ languidus sum, quomodo potero pro Sacerdote orare?
 „ Audi scripturam doctentem: oratio autem subat
 „ continua & Ecclesiastica oratio solus vincula Pe-
 „ tri, & Pauli dilatauit prædicationis fiduciam. Au-
 „ dit ergo nunc fratres, si sancti ita assiduè perunt
 „ orationes eorum, qui sancti non sunt, eos adhiberi
 „ precatores, & se ipsi se eorum suffragij obsecra-
 „ eos, que sibi expeditur, quamò magis peccatores,
 „ suffragia debent exposcere Sanctorum. Hinc collige
 „ me frater, quamã tibi sit diligentia sudan-
 „ dum dum al qua te premit necessitas, ut ad San-
 „ ctos confugas ut ipsi pro te precatores interce-
 „ dan: Nil, um enim valet deprecatio nisi assidua.
 „ Non enim debet esse, quam petis tuis in oratio-
 „ nibus,

inibus, quia Iſcumque Sanctorum interceſſio, ſed
aliſiſia & continua; quatenus pro te perpetui ad
Deum interceſſores, ab eo reſpiciunt, qui dicitur
ſicut ſaluti conveniens. Gravis eſt ſcelerum
torum inſirmitas, unde magna requiritur in-
terceſſio, præſentibus intermedij, qui pro te con-
ſtantè Deum interpellent.

§. 17 Rogaverunt illum. Intercedunt ſancti
pro parentibus ſuis & patria, ut Moſes, A-
braham, & Hieremias.

Rogaverunt illum pro ſua. D. Ambroſius præ-
cipuos pro illa mediatores opatur ſitil-
le. D. Petrum, & D. Andream fratrem e-
ius quorum maximè intereſt ob parentelam:
Erat enim propinquus. Ne credideris Sanctos a ſe-
lectis bonos exiſſe naturales: in ipſa natura ab
eius auctore, & creatore inſculptos: non enim
naturaſam gratia deſtruit, ſed perſe. Unde ſingulis
ſancti cura iſis proſpiciunt, quæ ſuorum ſunt pa-
rentum aut amicorum, quæ propter Moſes
magna rogavit inſtantia pro Aaron. Fratre ſuo,
quando ob erectum vitulum illi. Dominus gra-
tiæ indignabatur: niſi enim pro illo medius
interceſſiſſet actum erat de illo, prout Moſes
ipſe paulo antequam moreretur, proteſtabatur.
Quando angeli Dei per ſuos amicos referentes aedes
aſcendunt Abraham, poſtquam in iſis geniaſier
fuiffent an ipſo recepti multaque iuſto contra-
hiſſent beneficia, iam ſecellum meditante, dixe-
runt Abraham. rectè tendimus quibusque civitates
illas ſac legas Sodomorum euerſuri, mirè con-
ſeſſim fiducia proſilije Abraham. Domine, per-
pende, precor, eſt mihi in illis nepos: filius fra-
tris mei viri virtute commendatus: nec permittit
aguias, ut cum illis perat, qui quia tales non
ſunt puniri merentur. Abſi: à te, ut rem hanc ſa-
cis. & occidat iuſtum cum impijs. Singulariter D.
Chryſoſt. quinimo & ſacra pagina, cum vorax
illud Sodomorum retuliſſent incedendum quo cur-
ſus in cineres redacta conruerunt, de liberatio-
ne Lot ſic inſert: Cum ſubverteret Dominus ci-
vitateſ regionis illius, recordatus Abraham liberavit
eos de ſubverſione urbium, in quibus habitaverant.
In caelo demque oportet, quos ibi tranſmiſiſſis
ſiſiſos, amicos, parentes, illos pro quorundam affectu
pro vobis intercedere: nec non Sancti huius
quorundam civitatis incolæ, pro illa particulares
fundunt orationes. Prout vidit Iudas Macha-
bæus viſione quadam admirabili, quam narrat

Spiritus S. de qua ſuperius leniter egimus, &
congruè trutinæ D. Thom.

Extremis laborabat Dei populi afflictioni. 2. 2. q. 83.
bus, ab ſeram Nicanonis Ducis ut potentiffimi. ſent. 33. q.
ita ſuperbiſſimi tyramidem urbem graviter op. 3. art. 3.
primebat Hierusalim, in templo minaha ur-
everſionem, ſa et lotum hecem, cerememarum,
populi vultationem. Viſione conſolatur Deus
mirabili Duceſm Iudam Machabæum, merore
collabentem. Iuſtum videt Omiam ſumtum
Sacerdotem (qui pau is ante diebus è vitis ex-
ceſſerat, quem & ipſa penitus agnoverat) cor-
ſam Deo ſupplices palmas tendentem, rogan-
tem que pro populo poſt hunc ilico. Viſit videri Mach.
cin. & gloria mirabilem. Et magni decoris hinc. 15. 14.
tudine. Hic inſtan er Detm orbat: niſi que ſei-
re cuperet, quiſnam eſſet ille, propius acceſſit
ſumtus Pontifex Omias: atque: Hic eſt fratrum
amator, & populi Iſrael, hic eſt qui multum orat
pro populo, & vultuſa ſancta civitate, Hieremias
propheta Dei.

Adverte primò: ſancti illi patres, licet mo-
rientes caelum non aſcenderunt, claſſum ete-
nim erat, ſed in limbum deſcenderunt: ita enim
multigenis, & divinis recreabantur conſolatio-
nibus, quibus & Deus per ſe & per Angelos
dona conſerebat plurima. Quare circa dixit dicit
Abraham de Lazaro locutus: Hic conſolatur, in
vero evocari, velut in loco tormentorum. Nota
deinde ex eo loco, in quo deſinebantur, apud
Deum inceſſanter intercedant, vota, precelſj
pro iſis, qui adhuc in mundo ſuperſtues erant,
offerendo, ſed patria ſua præſertim, populo ſuo
ſuo ſuſque ſanctiſſibus. Perpende nomen, quo
Omias vatem Hieremiam honorat: Fratrum a-
mator, & populi Iſrael, & vitiſ Hieruſalem: hæc
enim totius populi metropolis. Licet enim Iuſti
charitate ſerueant, qua diligunt omnes, in altera
tamen vita hæc habent erga fratres, parentes,
inimicos, patriſque ſeruentiorem: hic etenim
amor bonus eſt, rationi congruus, & natura
conveniens inſpirationeſque ſancti in Limbo Ser. in vs.
non amiſerant, ſed perfecta fruebantur, & minus gil Apoſt.
adhuc in caeloſco inſirmat D. Bern.) vbi charitas Per. &
& amor in ſumma ſeruent perfectione, illiſque Pau.
diligunt ardentes, quos plura nomina, ac ratio. D. Tho.
nes, maiori reddunt amore digniores. 2. 2. q. 26.

Huc propoſito convenienter ait Soliſte. art. 11.
Theol. D. Tho. Non ceſſabit ab anima beati honi- III.
ſta dilectionis cauſa. Que circa felices ſeruos exi- dem ex
ſtinent, omnes arcites habet in caelo regnates, pa- Ratibus
tres qui filios, quos nec èſ baptizatos non hinc conſir-
abſtulit immatura, & cotibus inſerunt Angelus ut matur.
feli-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN